

کانون الهیات مژده

توبه چگونه با اعتراف و اطاعت ارتباط می یابد؟ (صفحه ۳۳ سؤال ۴)

مرقس

استادان: کشیش منصور خواجه پور و کشیش کامبیز سقایی

دانشجو: مهناز فاضلی

تاریخ تحویل: 28,05,2024

توبه چگونه با اعتراف و اطاعت ارتباط می‌یابد؟

مقدمه

برای شروع یک زندگی مسیحی، توبه مهمترین قدمی است که باید برداشته شود. کتاب مقدس تعلیم می‌دهد: تمامی انسان‌ها گناه کرده‌اند. (رومیان ۳: ۱۰). اما خدا می‌خواهد همه نجات یابند. «که همگان نجات یابند و به معرفت حقیقت نائل گردند.» (دوم تیموتانوس ۲: ۴). خداوند از روی محبت بیکرانش، هدیه نجات را برای انسان گم شده و گناهکار فراهم کرده است. برای دریافت این هدیه نجات، انسان با انتخاب و تصمیم خودش باید قدم توبه و بازگشت از گناه را بردارد. با فروتنی بسوی خدا برگردد. یحییٰ قوم یهود را برای ورود به پادشاهی خدا به توبه دعوت می‌کرد. «توبه کنید زیرا پادشاهی خدا نزدیک شده است.» (متی ۳: ۲) اعتراف و اطاعت نشان از توبهٔ حقیقی دارد. برای درک ارتباط توبه با اعتراف و اطاعت ابتدا باید بدانیم تعریف توبه چیست؟ همچنین مفهوم اعتراف و اطاعت در توبهٔ حقیقی چیست؟ این مقاله تعریف توبه و ارتباط توبه با اعتراف و اطاعت را، مورد تحقیق و بررسی قرار داده است.

توبه چیست؟

توبه در ایمان مسیحی نقشی بسیار حیاتی دارد. توبهٔ حقیقی یک فرد مسیحی، غیر قابل تفکیک از ایمان اوست. توبه و ایمان، یکدیگر را کامل می‌کنند. «یکی از بزرگترین موضوعات عهد جدید این است که خداوند، در فیض خود، ما را قادر می‌سازد که احکامش را اطاعت کنیم. نخستین حکم او این است که توبه کنیم.»^۱ یکی از جوانب طریق نجاتی که مسیح، برای انسان گرفتار در گناه مهیا کرده، توبه است. توبه زمانی اتفاق می‌افتد که انسان، توسط روح القدس به شناخت گناه و به جدایی خودش از خدای خالق پی میرد، در برابر کراحت گناه و برای ترک گناه و اکنش نشان می‌دهد و تصمیم به بازگشت بسوی خدا می‌گیرد. ایوب با چشم ایمان به شناخت عمیقتری از خدا رسید. هنگامی که نور جلال خداوند بر ایوب تابید، ایوب با آگاهی از گناه خود، با ترس و فروتنی در حضور خدا توبه و اعتراف کرد.^۲ «از شنیدن گوش دربارهٔ تو شنیده بودم لیکن الان چشم من تو را می‌بیند. از این جهت از خویشتن کراحت دارم و در خاک و خاکستر توبه می‌کنم.» (ایوب ۴: ۵-۶)

^۱ آر. سی. اسپرول، توبه چیست؟، خدمات لیگونیر ۲۰۲۱، صفحه ۲۶

^۲ جان استات، مبانی مسیحیت، انتشارات حیات ابدی ایلام ۱۹۹۶، صفحه ۸۷

توبه ابتدای بیداری روحانی و تلاش برای تغییر است. اظهار شرم و پشممانی قلبی و انکار خویشتن (نفس)، راهی بسوی خداست. به عبارتی، همه باید برای ورود به پادشاهی خدا، ذهن خود را تغییر دهند تا این تغییر منجر به رفتاری جدید در آنها شود.^۳ «توبه، فیض روح خداست که به موجب آن گناهکار از درون فروتن می‌شود و به شکلی قابل روئیت متحول می‌شود.»^۴ عیسی مردم را دعوت می‌کرد که، هم توبه کنند و هم ایمان آورند. «وقت تمام شد و ملکوت خدا نزدیک است. توبه کنید و به انجیل ایمان آورید.» (مرقس ۱:۱۵). در سراسر عهد جدید یحیی و عیسی و رسولان مردم را به توبه دعوت می‌کردند. دعوت به توبه نشان از آن دارد که همه گناه کرده‌اند. توبه حقيقة در ایمان قلبی است. «اگر ایمان به معنی اعتماد کردن به عیسی، و اتکا به او برای نجات یافتن است؛ توبه روی دیگر همان سکه است.»^۵ هیچکس مسیحی متولد نمی‌شود بلکه در درون هر کس اتفاقی باید رخ دهد. تغییر ذهنی و رفتاری، که در توبه نمایان می‌گردد و با ایمان منجر به نجات می‌شود.^۶

اعتراف

اعتراف کردن یعنی، در پیشگاه خدا فروتن شدن و گامی برای تغییر است. فروتنی در اعتراف به گناه با ایمان و تکیه بر خدا، او را جلال می‌دهد و گناه را دور می‌کند. اعتراف راهی برای دریافت امنیت، رحمت و بخشش الهی است. همچنین روح را فروتن و دل شکسته و بیقرار را آرام می‌کند.^۷ براساس کلام خدا، هر کس باید به زبان خود با ایمان قلبی اعتراف کند: «عیسی مسیح خداوند است» تا نجات یابد. در حقیقت اعتراف می‌کند، عیسی پادشاه، نجات دهنده، سرور و فرمانروای زندگی اوست.^۸ «زیرا اگر به زبان خود عیسی خداوند را اعتراف کنی و در دل خود ایمان آوری که خدا او را از مردگان برخیزاند نجات خواهی یافت.» (رومیان ۱۰:۹).

اعتراف تنها در خلوت با خدا کافی نیست، بلکه در اجتماع و پیش مردم باید او را اقرار کرد. نباید ایمان به مسیح پنهان شود و شرم و خجالت در ایمان مسیحی جایی ندارد. در حضور دیگران هم باید مسیح جلال داده شود تا

^۳ دیوید پلات، تونس مریدا، دنیل ای کن، تفسیر مسیح محور مرقس، انتشارات کانون الهیات مژده، صفحه ۲۵-۲۶

^۴ دیوید پلات، تونس مریدا، دنیل ای کن، تفسیر مسیح محور مرقس، انتشارات کانون الهیات مژده، صفحه ۲۰۴

^۵ گرگ گیلبرت، انجیل چیست؟، انتشارات Copyright © 2010 by Gregory D. Gilbert Published by Crossway صفحه ۵۳

^۶ آر. سی. اسپرول، توبه چیست؟، خدمات لیگونیر ۲۰۲۱، صفحه ۲۹

^۷ دیوید پلات، تونس مریدا، دنیال ای کن، تفسیر مسیح محور مرقس، انتشارات کانون الهیات مژده، ۲۰۱۳، صفحه ۲۰۴

^۸ ریگ هوارد. ویرایش، بازنویسی آرمان رشدی. رشد و بلوغ روحانی. انتشارات ایلام انگلستان ۲۰۰۰، صفحه ۱۰۵-۱۰۴

مسیح هم در حضور پدر آسمانی پیروانش را اقرار کند.^۹ «پس هر که مرا پیش مردم اقرار کند. من نیز در حضور پدر خود که در آسمان است او را اقرار خواهم کرد.» (متی ۱۰: ۳۲).

اطاعت

اطاعت از مسیح، ریشه در انکار خویشتن دارد. در حقیقت اطاعت، ریشه در تسليم اراده خود به اراده خداوند دارد. پذیرفتن اراده خداوند، اطاعت از اوست. عیسی فرمود: «اگر کسی بخواهد مرا پیروی کند، می باید نفس خود را انکار نموده، صلیب خود را هر روزه بردارد و مرا متابعت کند.» (لوقا ۹: ۲۳). وقتی مسیح دعوت می کند «مرا پیروی کن» پیروی از مسیح یعنی اطاعت از او و اجازه انجام هر کاری در زندگی، به او سپرده شود. در کمال فروتنی او را به عنوان پادشاه قلبشان احترام و ستایش کنند. از او بیاموزند و سخنانش را اطاعت کنند و در زندگی بکار گیرند. همچنین در هدفی که مسیح دارد با او همراه و شریک باشند.^{۱۰}

ارتباط توبه با اعتراف و اطاعت

اساس توبه و بازگشت، فروتنی در برابر خدا و اعتماد بر خواست و اراده اوست. در خرد شدن نفس و غرور است که توبه با اعتراف و اطاعت ارتباط می یابد. اعتراف و اقرار به مسیح، نفس مغدور را، فروتن می سازد. اطاعت از مسیح، اعتماد کردن به خواست و اراده اوست. در این توبه و اعتراف و اطاعت، زندگی مسیحی آغاز میگردد. در بیداری روحانی و ایمان حقیقی به مسیح است که فرد ایماندار با فروتنی و افتادگی، نه یکبار بلکه هر روز، نفس خود را انکار می کند. نسبت به خود میمیرد و با توبه، نفس را تسليم اراده خدا می کند. به خطاهای خود اعتراف، در اعتماد و اطاعت با مسیح زیست می کند.^{۱۱}

کلام آخر

توبه برای شروع زندگی مسیحی امری حیاتی است. در باغ عدن، انسان به سبب ناطاعتی و پیروی از شیطان و نفس خود، از خدا جدا و مرتکب گناه (مرگ روحانی) شد. (پیدایش باب ۳: ۶-۱۲) اکنون خداوند از روی عشق و محبتش هدیه نجات و حیات را برای انسان گمشده خودمحور، فراهم کرده و او را به توبه و ایمان «مسیح محور» دعوت می کند. قدم بعدی را انسان برای دریافت هدیه نجات در توبه، اعتراف و پیروی از مسیح، باید بردارد.

^۹ جان استات، مبانی مسیحیت، انتشارات حیات ابدی ایلام ۱۹۹۶، صفحه ۱۵۰

^{۱۰} جان استات، مبانی مسیحیت، انتشارات حیات ابدی ایلام ۱۹۹۶، صفحه ۱۴۰-۱۴۳

^{۱۱} روی هسیون. مترجم ط. میکائیلیان. راه صلیب. انتشارات سازمان خدماتی راه مسیح. صفحه ۱۳-۱۵

اعتراف و اطاعت از مسیح، مشخصهٔ توبهٔ حقیقی و قلبی است که منتج به تبدیل و تغییر ذهن و قلب ایماندار مسیحی می‌شود. توبه بدون اعتراف و اطاعت مفهوم خود را از دست می‌دهد. اعتراف به معنای انکار خویشتن و اقرار مسیح است. از منیت خود دست برداشتن که به توبه و تسليم و اطاعت می‌انجامد. در نهایت با اطاعت و پیروی از کلام خدا با کمک روح القدس است، که رفتار و شخصیت ایماندار مسیحی تغییر کرده، «مسیح محور» و «مسیح گونه» می‌گردد و صلیب خود را برداشته از پی مسیح می‌رود. در تمامی زندگی (خوشی‌ها و سختی‌ها)، انگیزه او جلال پدر آسمانی و زیستن با عیسی مسیح خداوند است.

منابع

اسپرول، آر. س. توبه چیست؟. انتشارات خدمات لیگونیر ۲۰۲۱

استات، جان. مبانی مسیحیت. انتشارات حیات ابدی ایلام ۱۹۹۶

پلات، دیوید. مریدا، تونی. ای کن، دانیل. تفسیر مسیح محور مرقس. انتشارات کانون الهیات مژده ۲۰۱۳

پلات، دیوید. مریدا، تونی. ای کن دانیل. تفسیر مسیح محور مرقس. انتشارات کانون الهیات مژده ۲۰۱۳

گیلبرت، گرگ. انجیل چیست؟ ، انتشارات Copyright © 2010 by Gregory D. Gilbert Published by

Crossway

اسپرول، آر. سی. توبه چیست؟. انتشارات خدمات لیگونیر ۲۰۲۱

پلات، دیوید. مریدا، تونی. ای کن دانیل. تفسیر مسیح محور مرقس. انتشارات کانون الهیات مژده ۲۰۱۳

هوارد، ریگ. ویرایش، بازنویسی آرمان رشدی. رشد و بلوغ روحانی. انتشارات ایلام انگلستان ۲۰۰۰

استات، جان. مبانی مسیحیت. انتشارات حیات ابدی ایلام ۱۹۹۶

استات، جان. مبانی مسیحیت. انتشارات حیات ابدی ایلام ۱۹۹۶

هسیون، روی. مترجم، میکائیلیان، ط. راه صلیب. انتشارات سازمان خدماتی راه مسیح.

